

Долі людські

Ждав жениха доньки, а подачив... сина

Вадим сидів на лавці у дворі, палячи цигарку за цигаркою. Він чекав Катю, хоча, знаючи доньчин характер, розумів, що вона не повернеться на ніч додому. Певно, заночує у Тамарки, своєї найкращої подруги. Ось і прийшов час розповісти їй усю правду. Він знов: рано чи пізно це станеться, прите ніколи навіть не міг подумати, що за таких обставин...

Свою Лідуся він зустрів випадково у столичній кафешиці, куди зайдов з друзями. Неподалік за столом сиділо дві дівчини. Одна з них, а це була Ліда, вразила свою зовнішністю. Вадим не мав дару філітвати, а от його друг Генка знав підхід до дівчат. Понувши, що Вадик «запав» на гарненьку чорнявку, взявся за справу і вже через хвилини п'ятнадцять видав друзям про цих дівчат мало не ціле досить. Більше того, повідомив, що завтра о сьомій вечора вони чекатимуть їх у парку.

Ідути на побачення, Вадим знов, що Ліда - айтірентка театрального інституту, приїхала до Києва аж з Росії. Чому вибрала українське місто? То її бабуся звісі родом. Родина колись була депортована. От її і захотілося повернутися у місто бабусиній юності, адже вона виховувала свою внучку й багато розповідала про Україну.

Ліда не провалила екзамени і через місяць стрибала від радості - вона студентка! Вадим теж зрадів, бо закохався у Ліду з першого погляду і тепер був впевнений, що вона залишиться в місті.

А десь через півроку він повідомив батькам, що приведе дівчину до себе. Батько сприйняв новину спокійно, а маму мало не відкачували. Невістку вона незлобила з поперших днів, і лише коли народилося дитя, стала до молодої жінки ласкавішою. А от внук став для неї всім.

На останньому курсі Ліда все частіше приходила додому пізно ввечері, пояснюючи, що у неї репетиції. Вадим пропонував забирати її, щоб не ходила пізно сама. Та Лідусік, як він її називав, сміялася: «Ніхто мене не вхопить». Проте якось, занудьгувавши у квартирі, вирішив піти по Ліду. В інститутському актовому залі

нікого не було. Навколо - тиша. Він з цікавості пройшовся коридорами, роздивявшись на стінах портрети відомих з дитинства акторів. І тут почав знайомий сміх із якоїсь аудиторії. Вадим закам'янів. Через мить, оговтавшись, тихенько відкрив двері, звідки доносилися звуки, і та картина, що побачив, ще й дотепер стоїть перед очима...

Вадим подав на розслідування, попередивши Ліду, що сина її не віддасть. Збираючись у відрядження, попросив її підшукати собі квартиру, аби більше з нею не зустрічатися. Та коли через три тижні повернувся додому, дім був, наче пустка, без дитячого галасу й сміху. Пригнічені батьки розповіли, що до них прийшов Лідин адвокат і настравах: якщо не віддадуть невістці сина, вона подасть в суд на розподіл квартир.

- У нас не було вибору, - винувато закінчила розповідь мама.

- Чому ви не дали мені телеграму?

Він одразу взявся шукати Ліду, однак її в Києві уже не було. Довідався лише про те, що вийшла із сином у Росію, а куди - невідомо. Вадим шукав сина, але марно.

Пройшли роки. Він зустрів іншу жінку, яка вразила своєю доброю, щирістю й ніжністю. На красу. Вадим уже не звертав уваги. З Ніною вони жили гарно, засмучувало лише одне - не було дітей. Згодом змирилася й з цим. Ніна навіть якось сказала:

- Спробуй розшукати сина... Одного дня дружина зателефонувала на роботу й мало не кричала у трубку, що у них біда: загинула її сестра з чоловіком, а дворічна племінниця в лікарні з травмами. Тоді

без будь-яких роздумів вирішили дівчинку вдочерити. Дітина росла й не згадувала, що її тато і мама - не рідні. Вадим взагалі мало не думав на Катрусю. Ніна навіть інколи докоряла: мовляв, розпестиши ї ї з неї буде.

- Буде хороша жінка, - усміхаючись відповідав дружині. І ось двадцятирічна студента Катя напередодні дня народження сповістила, що хоче познайомити батьків зі своїм кавалером, який уже закінчив інститут, працює на хороший посаді у будівельній фірмі і на вільний збиратися купувати квартиру. Батьків втішило, що хлопець старший за доньку і вже самостійний. Дуже хотілося віддати дитину за хорошу людину, як кажуть, у надійні руки.

Катя, готовуючи з мамою усіяку смакоту, попереджала, аби не «загружали» її Мітю різними запитаннями. За годину до призначеної часу, коли хлопець мав прийти до них, вже крутилася біля дзеркала у новій сукні.

Коли на порозі з'явилася усміхнений красень з гарним букетом, батьки не здивувалися, чому їхня Катя закохалася у нього по вуха. Він по-видивися досить спокійно, одразу знайшов мову з майбутнім тестем, розповідаючи про роботу фірми. І все-таки за столом мама не втрямалася, щоб не розплитати про родину.

- Ми з мамою жили в Ставропольському краї, вона туди приїхала після навчання у Київському театральному інституті, влаштувавши у

театр. Вона мені багато розповідала про Київ. Після її смерті вирішив теж приїхати сюди на наочання, хоч для мене це було дуже непросто. Помираючи, мама сказала, що тут у мене живе тато. Сподівався його розшукати, але так і не наважився... Проте у мене є надія, що я його колись знайду.

- Як твою маму звали? - приглушеного вимовив Вадим.

- Ліда...

- Господи, Дімко, невже це ти? - ледь вимовив Катин тато. Після цього за столом усі завмерли.

...Катя за якийсь час плачучи виїхала з квартири. Вона кричала, що ненавидить батька, який відрикся від своєї дитини, і що через нього вона втратила найдорожчу людину.

- Я ніколи до вас не повернуся, - це були її останні слова. Мітя, вибачившись, теж розпрощався зі своїм батьком і мачухою. Він був шокованій: дівчина, яку кохав до нестяг, його сестра. Йому стало не по собі від думки, що він міг з нею переспати.

- Боже, яке щастя, що Катя не наша рідна донька, - склавши руки на грудях, повторювала Ніна, коли залишилися у квартирі самі. - Оце Господь звів, оце доля...

Через півроку Катя стояла у вітальному віднанні. А поряд - щасливі батьки. Вони для неї залишилися такими ж дорогими, на віль після того, коли почула правду й довідалася, що її мама - це просто тъята Ніна, а тато - дядя Вадим, і навіть не рідний. Він тепер рідний батько для Міті...

Олеся ХАРЧЕНКО

Андрушівський спортивно-технічний клуб (ДТСААФ) проводить набір на навчання з підготовки водіїв автотранспортних засобів категорії «В» - вартість навчання 1710 грн., категорії «С», «С 1» - вартість навчання 3000 грн., категорії «Д» - 1710 грн., категорії «СЕ» - 1210 грн.

Навчання проводиться за адресою: м. Андрушівка, вул. Корольова, 18 (приміщення ДТСААФ). Тел.: 067-474-01-64.

АВТОБУС на замовлення. Тел.: 067-397-52-26.

КОПАЄМО КРИНИЦІ, чистимо, докупуємо. Тел.: 098-557-23-32.

КОПАННЯ криниць, доставка кіпець від виробника, корби, накріття на криниці, пошук води. Помірні ціни. Тел.: 067-415-77-11.

ЧИСТИМО ЗАМУЛЕНИ КРИНИЦІ. Викачуємо до твердого дна, без підсобних працівників та моторичу. Тел.: 066-757-27-46; 096-816-73-51.

КУПЛЮ причіп до легкового автомобіля. Тел.: 097-257-06-64.

ЗАКУПЛЯЄМО СВИНИ. Тел.: 097-441-36-65.

КУПЛЮ ДОРОГОГО коні та бички. Тел.: 067-509-80-89.

ЗАКУПЛЯЄМО ВРХ (бики, корови) постійно. Тел.: 098-872-33-74; 095-651-08-02.

Втрачений паспорт серії ВН № 155574, виданий Андрушівським РВ УМВС в Житомирській області 27.11.2002 р. на ім'я **ШИНКАРУКА Олексія Олексійовича**, вважати недійсним.

Втрачений диплом серії ПТ № 905518, виданий Житомирським медучилищем на ім'я **ТКАЧУК Лесі Павлівни**, вважати недійсним.

Втрачена пенсійне посвідчення за № 127648, видане на ім'я **КОГУТ Тетяни Михайлівни**, вважати недійсним.

Комп'ютерне обстеження

Є можливість виявити причину ваших захворювань, за годину отримати інформацію про здоров'я на клітинному рівні всіх органів та систем. **В план обстеження входять:** системи органів дихання, травлення, нервової, опорно-рухової, серцево-судинної, імунної і ендокринної, сечостатевої (чол. та жін. проблеми); наявність вірусів, бактерій, грибків, крові, лімфа, алергія. **Після обстеження отримаєте на руки:** графічне кольорове зображення органів, які мають зміни та відхилення. Рекомендації по лікуванню.

Прийом та консультацію проводить лікар вищої категорії. Попередній запис за тел.: 8(067) 410-52-65, 093-653-36-59. Іванна Сергіївна.

ТОВ "Андрушівський маслосирзавод" ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ:

- різноманітні на виробничі процеси (жінки, чоловіки);
- водії категорій В, С, Е;
- водії навантажувачів;
- слюсаря-ремонтника;
- слюсаря КВП і А;
- токаря.
Довідки за тел.: 067-412-68-42.

ПОТРІБНІ ОХОРОНЦІ - чоловіки, жінки. Зарплата висока та своечасна. Тел.: 098-724-00-69; 068-721-02-85; 096-183-52-60. ПП "Олександр-Гарант". Тел.: (0432) 16-61-00.

ПРОПОНУЮ РОБОТУ ШВЕЇ з навиками самозакрюкою. Тел.: 066-158-15-52.

ТОВ «СІГНЕТ-ЦЕНТР»

(с. Андрушівка, Попільнянський район) запрошує на роботу **трактористів на іноземну техніку**.

Вимоги:
- посвідчення тракториста-машиніста;
- досвід роботи на іноземній техніці понад 2 роки;
- без шкідливих звичок.

Оплата за результатами співбесіди. Працевлаштування і соц. гарантії згідно законодавства.

Тел.: (095) 281-15-88, Сергій Михайлович.

Тел.: (095) 281-05-09, Галина Вікторівна.

КРЫМСКИЙ РАКУШНЯК, безоплатна доставка, СУПЕРЦЕНА! Тел.: 067-558-15-50.

ПРОДАМ коня. Вік - 5 років. Тел.: 068-739-96-33, 9-55-53.

ПРОДАМ корову в с. Малі Мощівці. Тел.: 067-940-96-27.

ПРОДАЄТЬСЯ будинок в с. Бровки Перші - поблизу залізничної станції. Є земельна ділянка 58 соток. Тел.: 067-454-44-45.

ПРОДАМ БУДИНОК в м. Андрушівка (4 кімнати), сарай, літня кухня, газ. Тел.: 067-474-01-64.

М'ясопереробне підприємство закуповує ВРХ та коней. Тел.: 067-251-04-25, 097-353-44-07.

ПРОДАМ вугілля недорого. Тел.: 063-469-34-00.

ПРОДАЄТЬСЯ хата в с. Гальчин по вул. Набережна, 111. Тел.: 096-965-69-39.

ПРОДАЄТЬСЯ будинок в центрі Андрушівки, без внутрішніх робіт.

Можна в кредит. Ціна 112 тис. грн. (14 тис. дол.). Тел.: 067-389-80-87.

ДО УВАГИ НАСЕЛЕННЯ! Зaproшуємо Вас відвідати відділ дешевого бу/одягу, який знаходитьться в універмазі на 3 поверхі. У продажу - теплі речі, в т.ч. великих розмір